

СВОБОДЕНЪ ГЛАСЪ

110 Общинска библиотека, тукъ

Абонаментъ за година:

България 5 лева
странство 10 "

Абонирането става винаги до края на годината.

Неплатени писма не се приемат.
Ръкописи не се връщатъ.

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ЛИСТЪ

Всичко що се отнася до в. „Свободенъ Гласъ“ да се изпраща до редакцията.

Редакцията и Администрацията на вѣстника се намиратъ въ ул. „Шуменска“, сѣрѣшу Варненската Окр. Пост. Комисия и до печатницата на Добри Тодоровъ и С-ие.

Таксата за публикациите:

За единъ кв. с. м. на 1 стр. 1) за единъ път 10 ст., за 2 пъти 8 ст. и за повече, до 10 пъти — по 5 ст., 2) за единъ кв. с. м. на другите страници за единъ път 4 ст., за два пъти 8 ст. и за повече, до 10 пъти — 2 1/2 ст. и за обявления на Съдебниятъ Приставъ по 2 ст. на дума, а за хазновитѣ такса — по 4 стот.

Единъ брой 10 стотинки.

Редакторъ-стопанинъ: СТ. ИВ. ПЕТКОВЪ

Единъ брой 10 стотинки.

ИЗВѢСТІЕ

Варнен. Клонъ на Кредитното Д-во „ГИРДАПЪ“ има честта да увѣдоми публиката, че се занимава съ слѣдующитѣ операции:

- 1) Сконтира търговски полици и отпуска краткосрочни заеми сѣрѣшу залогъ.
- 2) Открива текущи сметки.
- 3) Извършва прѣводи за по-главнитѣ градове на Княжеството и размѣна, и инкасира полици за чужда сметка.
- 4) Издава чекове за всички иностранны държави.
- 5) Въ най-широкъ кръгъ и при най-добри условия се занимава се комисиона на храни. Клиентитѣ се увѣдомяватъ редовно за вървежа на цѣнитѣ.
- 6) Приема срочни и безсрочни влогове. За постъпнитѣ издава, безъ никакви разности, спестовни книжки, торгътъ удобни за носителитѣ, понеже онасянието и изтеглянето на сумитѣ става безъ никакви формалности. Данѣнитѣ върху лихвитѣ исплаща Дружеството за своя сметка, тъй щото вложителитѣ получаватъ лихвитѣ си напълно.

ОТЪ УПРАВЛЕНИЕТО.

ТЪРГОВСКО-ИНДУСТРИАЛНА БАНКА ВЪ ПЛОВДИВЪ

основана на 1895 г.

Основенъ капиталъ 1,000,000 лв. зл. напълно внесень

Управлението на Търговско-Индустриалната Банка обявява на почитаемата публика, че банката се занимава съ слѣднитѣ операции:

БАНКОВЪ ОТДѢЛЪ

1. Прави заемъ, сконтира търговски записи и открива текущи лихвени сметки, като зема лихва 8—12%.
2. Приема за инкасо чужди полици, бонове и пр. и прави прѣводи въ държавата и странство.
3. Купува и продава за чужда сметка камбио, цѣнни книги и скѣпоцѣнни мѣтали;
4. Прави размѣна на монети, купува разни купони и приема за пазение сѣрѣшу комисиона всѣкакви цѣнни вѣщи и книжа; и
5. Приема влогове срочни и безсрочни съ лихва 3% за срочнитѣ влогове за 1—2 год. и 5% за 3 години и 2% за безсрочнитѣ влогове.

ТЪРГОВСКО-КОМИСИОНЕРСКИ ОТДѢЛЪ

1. Купува и продава въ България и странство за своя и чужда сметка стоки мѣстни и чуждостранни;
 2. Продава на едро собственитѣ си стоки въ брой и на почекъ
 3. Приема стоки въ складовѣтѣ си на консигнация (влогове) и ги продава за сметка на консигнаторитѣ или като залогъ сѣрѣшу заеми и да ги распродава;
 4. Прѣдприема доставки за държавни, окръжни и общински учрѣждения.
 5. Приема прѣдставителството на мѣстни и чуждостранни търговски и индустриални фирми;
 6. Има прѣдставителство на I-то Българско Застр. Д-во „България“ и прави застраховки по всѣки клонове;
 7. Дава свѣдения за търговски фирми и други.
- Банката има за продажъ първокачественъ мѣстенъ оризъ. Условия най износни.

УПРАВЛЕНИЕТО.

ПЕЧАТНИЦАТА

на

Добри Тодоровъ и С-ие
ВАРНА.

Дир. 2—3 словослагатели съ прилични заплати.

Българското Акционерно Строително Дружество

има първокачественъ джбовъ (бѣлъ джбъ-балладжа) боровъ (Бѣлевски) и Галацки стронтеленъ материалъ.

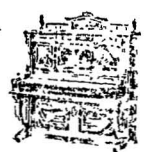
Дирекцията.

Д-ръ П. ПАСНАЛЕВЪ,

бивши асистентъ на дѣтската градска болница въ Потербургъ, слѣдъ специализиране по дѣтскитѣ болести се установява на свободна практика въ София.

ПРИЕМА БОЛНИ ВЪЗДЪЖНО ОТЪ 9—11 И 3—5 Ч.

Ул. Булевардъ Дондуковъ и Сердина 29
(Зданието на генералната банка)

ПИЯНА солидни;
АНГЛИЙСКИ ВЕЛОСИПЕДИ;
МАШИНИ ЗА ШЕВЪ JOHNS;
P R A F F; И ПЛЕТАЧНИ МАШИНИ R U B I E R.

се намиратъ за продажъ при

С. Бабаджовъ

ИСКАЙТЕ

чисто и отлежало пиво за поправка на стомаха само въ бирарията на „XX Вѣкъ“.

Точи се всѣки денъ Шуменско пиво, вечеръ въ 5 часа, а прѣзъ денъ бутилки съ тапи. —

Съ почитание. К. Ксенофонъ

Христо Ботевъ.

Тридесетъ години ни дѣлятъ отъ геройската смъртъ на поста-революционеръ Христо Ботевъ. Ние мислено се прѣнасяме въ оная тъмна епоха на нашето национално робство, на врѣмената, когато турекитѣ гнетъ бѣ обрѣкатъ на забвение мощта на народния ни духъ и на бавна историческа смъртъ едно племе, което въ битността си на свободенъ народъ е давало доказателства за безпиренъ стремежъ къмъ културно развитие. Безправнето, страданието на роба, жертвитѣ на турекитѣ насилия, грабежътъ и свое-

волнето, които бѣха законъ въ турската държавна раздаха оная пасада борци, онай редица народни герои, отъ които всѣки прѣнесе сплитъ си, ако не и живота, прѣдъ храмътъ на народната пробуда и въ посѣвътъ на онава еѣме, което поникна, расте и даде българската свобода.

Ний изреждаме въ памѣтѣта си старитѣ български хайдутѣ, които не сж давали ниле туреко да прѣфрѣкне прѣзъ свободитѣ балкански друмища и съ фактътъ само на смѣстуването си тѣ сж резервирани турекитѣ палачъ отъ безчистиства. Ние изреждаме имената на Раковски, Хаджи Димитръ, Стефанъ Караджа, Каравеловъ, Левски, Кѣпчевъ и на купъ други още борци, които кой съ пушка, кой съ перо въ ръка, сж боравѣли за българската свобода. Най-после ние се спираме на свѣтлия ликъ на поета-революционеръ Христо Ботева отъ Алтънъ-Калюферъ.

Духовно богатата натура на синътъ на даскалъ Боти, погледъ като фокусъ лѣчитѣ, на всѣки наши симпатии. Днесъ младежта и крайнитѣ демократични елементи съ неговитѣ пѣсни изразяватъ протеста си противъ новия економич. гнетъ, въ който сж хвърлени широкитѣ работни маси, макаръ вече при гражданско-политичната свобода, на която се радваме, като членове на една самостоятелна държава. Споменътъ на смъртника тѣломъ при „Волтъ“ доминира надъ другитѣ споменъ за лицата герои на освободителното ни движение. Христо Ботевъ още отъ малкъ с проявяватъ свободолобнието на своята натура и още като момче и ученикъ на баща си му е задавалъ грижи съ своя необуздаемъ стремежъ къмъ възподумство. Като възпитаникъ на Одеската гимназия, въ която е прѣбилъ двѣ години, той се е запозналъ съ напѣдничавата руска мислъ на 60-тѣ години, когато сж господствували ипсателитѣ Чернишевски, Добролюбовъ, Бѣлински и др. и чинто литературно-обществени възгледи сж легнали въ основата на строящия се тогава Ботевъ общественъ мирогледъ. Той е участвувалъ въ тайнитѣ комунически кружоци на свободолобивата руска младежъ и въ скоро врѣме го виждаме принуденъ да бѣга отъ прѣслѣдванитѣ на руската полиция, която вече е побързала да го пише въ черния списѣкъ на неблагонадежнитѣ. Въ тия врѣмена Ботевъ още младежъ на 18—19 години се формира като една силна поетическа чувствующа се душа и

емъл революционерът, който се готви да умре за свободата на родната си, тъй както я разбира той, според възгледите си и ученията на учителите му Чернишевски Прудон, Добролюбов и др. След като се връща от Русия, Ботев прѣстои в България 6—7 месеца, през което време е помагал на баща си в училището. Но скоро той с своя буен темперамент и емъл си иде за народна свобода и умраза против чорбаджии, които той и на публични събди не се е страхувал да изказва е бил принуден пак да напусне България в 1867 година с намърене уж да неплъжни бащински събди, да слѣдват, а той остава в Влашко, прибѣжище на българските емигранти, на които той става скъп другар и послѣ учител и център; около когото се групират емигрантите революционери, ръководителите на освободителните комитети в България през 75—76 година. При това си идване в Влашко за Ботев се напълно и за винаги затварят границите на България. Оттѣ се започва петински бунтовнишки живот на Ботев. Той започва вѣстници като „Дума на българските емигранти“, „Будилник“ и „Знаме“, издавани в разни времена, в които той от гледницата на комунизма учи другарите си емигранти на широка борба за освобождение на роба от вѣска власт, било на чорбаджии и бейове, ратници на която борба трѣба да станат тѣ. Въ това отношение Ботев е единъ самотникъ въ редовите на българската емиграция, които прокудени от страната на роба, се кани да отмъщава, да се бори с тирани, но никога не се е издигал до бѣлвовете на Ботев за борба против вѣска власт за равенство и братство. Най-послѣ наставя 75 г. с несполучливия опитъ на Заарекото въстание и през идната пролѣтъ на 76 год., като се върнаше че българският народъ е готовъ като единъ човекъ да есочи на борба за свободата си той организира чега и геройски загина на „Волѣтъ“. Борба за свободата на роба“ загина Христо Ботевъ, тъй, както

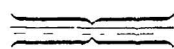
мечтаеше сѣ своите постични бѣлвовете вѣ пѣснитѣ си. На нашите млади поколения, които се борятъ за нови струи въ общественно-политическия ни животъ, да се освободятъ отъ економическата робния широкитѣ на разни маси, остава да черпятъ куражъ и ентузиазмъ въ борбата сѣ пѣлнитѣ сили на реакцията и дневниятъ анархиченъ общественъ строй отъ незабравимия поетъ-революционеръ, който винаги ще живѣе въ паметта на неговите наследници, продължители на борбата.

Старецъ — Развратникъ.

Единъ фактъ, доста поразителенъ, ни навѣжда до твърде тъжни заключения. Христо Кануджията, човекъ сѣ прѣкаралъ възраст, служителъ въ едно отъ мѣстните основни училища, е далъ свобода на своите скотски страсти и въ минута на осамотение, когато бдително око не е поглеждало отъ никадѣ, той не е падналъ дѣлствеността на 10-годишния момиченца! Старческа възраст, която внушава почитание, да си я прѣдставите въ единъ моментъ, толкозъ много оскутена, че да не може друго да я задоволи, освѣтъ невинността на единъ малък дѣла — какво бихте казали за човекъ, който я поелъ на плъщитѣ си? Какъ човекътъ личностъ пада толкозъ ниско, че заприличва на животини!... Е добръ, какъ другояче да си обяснимъ тѣзи неподатлива на никаква воля старческа природа, която не е могла да обуздае своите страсти или поне да не ги задоволява сѣ едно безчестие, толкозъ грозно и отвратително! Отъ изследването, което е направено, този безмисленъ старецъ, баща на женени дѣцери и снове, оцастливенъ и сѣ внуци, е сполучилъ да примами малък момиченца — сирачеца, ученички въ отдѣленитѣ сѣ помощта на зѣлгалки, да не се противятъ на ония неговии пѣтски наслаждения, които е изпитвалъ когато на нѣколко пъти е извършвалъ безсрамни акто на безчестиването. При онѣни моменти, да бѣде издаденъ, той ги е за-

плашвалъ сѣ измислени нѣкои ерѣдства сѣ цѣлъ да ги накара да мълчатъ. И може би дълго време още той би задоволявалъ страстта си, ако не е дошълъ случай да бѣде заваренъ отъ самата учителка на мѣстното на прѣстѣпленieto. Работата става тъй ежко ясна въ Сѣда, отъ дѣто е послѣдвало разпореждане за арестуването на похитителя, пустнатъ послѣ на свобода подъ гаранция. Обществото биде крайно изненадано отъ тѣзи отвратителна история и се чудеше кому да отдаде вината за дѣто не се е прѣдворило това зло. Чуватъ се упрѣци по адресъ на учителския надзоръ, комуто се прѣписва извѣтна халтавост. Ний не бихме подѣржали този упрѣкъ, защото и най строгия надзоръ не би дрѣзналъ да се усѣмни въ честността на единъ старецъ, толкозъ повече глава на едно семейство сѣ порядъченъ животъ. Кой не би взималъ бѣлнитѣ коси на този старецъ като добра гаранция за една честна служба? Но природната жажда за скотски удоволствия, по нѣкога надѣлива на по добрите елементи на човѣшката душа. Като че цѣлия 60-годишенъ животъ, който е прѣкаралъ този човекъ е послужилъ само за по силното развитие на страстта у него това чувство, което го направилъ най-послѣ прѣстѣпникъ. Колко е назидателенъ този примѣръ за онѣзи, които откъснати отъ духовната страна на живота, прѣкарватъ новечето си време за угода на своите поволи искания Тѣхния пътъ ги воли сѣ къмъ ежкия край — позоръ на стари години!... Нека този случай ни научи възпитателната роля на училищата и семействата. Защото за обуздането на това чувство нищо друго не дѣйствува, освѣтъ силния характеръ, непрестанния трудъ и високата степенъ на образование и възпитание.

Но нѣма да бѣде зѣ г. г. учителите и учителките добри да внимаватъ, когато пѣбиратъ слуги за училищата и зорко да слѣдятъ отпощенията имъ сѣ учащите се.

Откриването на Варненското пристанище.

Този отъ голѣмо значение актъ се извърши при едно рѣдко тържество. Твърде голѣмото значение, което се отдава на то и важенъ портъ — едно отъ хубавите украшения на нашия черноморски брѣгъ, прѣдизвика тѣзи заслужена честъ. Една прѣдварително-наредена програма въ София нагласяваше начина на тържеството. Оставаше единъ хубавъ слънчевъ денъ да рѣши приятното изпълнение на програмата. Промѣнливото време прѣз послѣдната седмица, което задаваше много грижи най-вече въ она ерѣда, чийто трудове доставиха венчката изящностъ на тържеството, се оказа благосклонно къмъ шумното празненство. Денътъ се показа доволно приятенъ сѣ своето изобилие на слънчеви лъчи, за да направилъ още по приятно и самото тържество. Отъ рано зарѣята народъ отъ всички краища на града прииждаше къмъ пристанището и изпълне насипното равнище и всички околни височини, дори и покривите на близките здания и сѣ ядано любопитство всѣкий се стараше да се намѣри на добро мѣсто за да види блѣскавата церемония, що ставаше около приготвения за молебена павильонъ. Обаче на малцина се отдаде да се порадватъ на тѣзи гледка. Пространенъ шпалиръ отъ войници, стражари сѣ пушки въ рѣцѣ, не даваха нито крачка достѣтъ на навалищата да се приближи къмъ церемониалния площадъ, отреденъ да побере само поканените триста души изъ по аристократическата ерѣла въ града. духовенството, висшето офицерство и чиновничество. Даже нарочно наредени вагони, затулиха това неприкосновено отъ погледа на обикновенния тражданинъ, мѣсто. Къмъ 10¹/₂ часа се очакваше пристигането на княза, чийто личностъ щѣше да прѣдставлява центъра на венчкото внимание на прѣплетвающите. Дошлите единъ денъ по рано нараходи, посящи прѣдставителите на разните европ. държави, бѣха изпразнили пристанището ежкия денъ вечерята, за да пристиг-

ПОДЛИСТНИКЪ

* * *

(Арабска или селско-войнишкия животъ. — В.)

(Продължение отъ брой № 17)

— Сполайти, Радо, вапихъ се — каза той — колко бѣхъ ожедилъ!... и цѣвъ пламъкъ затопи клетото му сърдце. Съ тѣперияща рѣка понѣрна той пѣлно котлето и още веднажъ пугледна милитѣ и очи, ежко тѣ горѣщи, тѣ мѣтни и жадни. Тя го пое, искаше й се да му улови рѣката, да я стисне въ своите и да му изкаже хиляди копнежи, хиляди желания и мѣки. Но аленъ срамъ прикри трети пътъ дѣлственото й лице и тя се стѣрпя засрамена.

— Защо се сраминишъ, Радо, — налучи моментъ Стоенчо — гаче не сме се виждали другъ пътъ! и той я улови за рѣка. — Рада изведнажъ се сѣгна, горѣщи трѣпки побиха тѣлото й и ти наведе глава срам-

ливо и думата, която току що започна, замръ на аленитѣ и устни.

— Защо, Радо?... а-я тя се срами още повече!... За прѣвъ пътъ ли се виждаме сега!... Той и стисна неволно рѣката и готовъ бѣше сѣ всякия си жаръ да я обгърне.

— Уфъ — пѣкъ ти Стоене, ще ми смажешъ прѣститѣ — уфъ — и бѣла Рада подобна на току-що цѣвнала майска роза тихо си потегли рѣката. Като мелодиченъ акордъ, звѣнѣха тѣ и думи въ самотната тишина. Шумливиятъ потокъ елвалъ долови тѣ звуци, а легкия вечеренъ вѣгрецъ като слѣ своя шопоръ сѣ тѣхъ, отнесе ги далечъ изъ долината. Слъдцето бѣ потънало вече. Неговата огненна багря още горѣше надъ съсѣдната гора. Само селото на Изтокъ тѣмнѣше. Черна площъ покриваше източниятъ хоризонтъ, постично засланъ отъ крилѣтѣ на величествената нощъ.

Глуха пауза свързваще устата и на двамата млади. Тѣ като нѣми

стояха единъ до други и нито единъ се не осмѣляваше да заговори. Тѣ изпитваха първия нектаръ, първата любовъ, защото сърдцата имъ много добри се разбраха. Общъ трепетъ друсѣше двѣтѣ души, обща нега пѣлпѣше двѣтѣ сърдца. Картиката и външно и вътрѣшно бѣше еднакво трогателна. Тя бѣше картина сѣ високо достоинство, картина неуцѣнима.

Но внезапно едно обстоятелство наруши непостижимата й хармония. Високата й идиличностъ се наруши внезапно нѣщо прѣсече силата й. Стоенчо спусна рѣката й, отетжни крачка отъ Рада и като че се зѣрка. Рада и тя се смути и не помалко засрами, сѣкашъ бѣ извършила велико прѣстѣпление.

Но кой бѣ причината на тоя прѣвратъ, кое обстоятелство наруши хармонията на високо идиличната картина?

Това бѣ селския мераджия, който се завръщаше отъ дългитѣ си обиколки въ село. Той свирѣше мело-

лично и овисналъ рѣцѣ на прѣмѣтнатия прѣзъ рамѣнѣ кривакъ, тихо слизаше по надолнищата къмъ извора.

Щомъ видя посоката на вървежа му, Стоенъ покани Рада да си вървятъ и самъ като улови хомота потегли ралотъ къмъ село. Ради се сви сърдцето и безъ да се срами, вдигна кобилица и го застигна.

— Да вървимъ заедно Стоене, ... запѣхтѣна и зачервена, като ежка роза.

— Бива, Радо, — слѣдъ малко — позабавихме се...ама. Нищо!... и той възви глава да види за мераджията.

За щастие послѣдниятъ, слѣдъ като пи вода на извора, взе по друга посока и скоро изчезна изъ прѣдъ видъ. Това зарадва влюбената вече двойка и тѣ се впуснаха въ медени разговори. Стоенъ караше нарочно по-бавно, а това искаше и Рада. Приказките до тамъ стигнаха, щото разкритията по единъ естественъ законъ дойдоха въ реда на пѣщата.

натъ отъ ново въ денѣтъ на празненството. И дѣйствително въ сѣщия часъ топовни гърмежи прѣдизвѣстиха приближаването на парахода „Надѣжда“, носеща князѣтъ, посѣждана отъ руския броненосецъ „Три свѣтителъ“, единъ руски миненъ крайсеръ, ромѣнския крайсеръ „Елисавета“, съ двѣ миноноски и цариградскитѣ ескадрени: австрийския „Таурусъ“, френския „Вотуръ“, италианския „Архимедъ“, германския „Линорелай“, английския „Изложенъ“. Прѣди влизаннето си въ пристанището, „Надѣжда“ спира прѣдъ южния край на вѣнчолома, гдѣто слиза княза, посрѣщанъ отъ министритѣ Петковъ, Савовъ и вѣншия персоналъ отъ управлението на пристанището. Тамъ слѣдъ направенитѣ привѣтствия, князѣтъ открива изработения на това мѣсто неговъ бюстъ. Слѣдъ това „Надѣжда“ се отпави къмъ входа на пристанището и верѣдъ многочислени топовни гърмежи, подадени отъ всички параходи, скѣса опнатата надъ входа лента съ надписъ: „Съ нами Богъ“. На брѣга князѣтъ биде поздравенъ отъ министритѣ: Геннадиевъ, Шишмановъ и Панайотовъ. При свѣршването обаче на молебена, нѣкой извика „пожаръ!“ Всички погледи се обърнаха къмъ платнения салонъ, построенъ специално за банкета, който щѣше да се даде въ честъ на празненството. Въ този моментъ цѣлия бѣше обхванатъ отъ голѣми пламъци. И въ нѣколко минути всичко пригответено съ една образцова грижливост и вкусъ, съ цѣлъ да се задоволятъ гървенитѣ на това тържество, бѣше досущъ унищожено отъ силния огънь. Причинитѣ на пожара не сѫ точно установени, но отъ циркулирающитѣ слухове за най вѣрно се приема невниманието на слугитѣ при зализаннето на ламбитѣ, отъ системата „луксъ“ поставени на нѣколко мѣста въ салона. Освѣтъ това тѣ сѫ били поставени много близо до тавана, та огъня, който билъ избухналъ отъ една ламба достигналъ покрива, който веднага се запалва. Сѣщия денъ привечеръ князѣтъ направи визита на всички чуждестранни прѣдставители въ параходитѣ имъ. Вечерта освѣтление

по цѣлото продължение на пристанището. Всичкитѣ параходи тѣ сѣсно бѣха потънали въ свѣтлина, образувана отъ многочислени електрически ламби, съ които бѣха обикчени. Когато пишмѣ тия редове, параходитѣ, участвуващи въ тържеството напускатъ пристанището. Дълбоки спомени остави този празникъ въ паметта на всички ония, на които е мѣлъ културния напредѣкъ на нашия черноморски край.

Хроника

На 18 Май градѣтъ ни бѣше наводнѣлъ отъ гости, по случай откриването на Варненското пристанище. Съ Русенския трень на 17 того пристигнаха и едно почтенно число Русенски ученички гимназистки, които бѣха причакани на гарата отъ тукашнитѣ ученички отъ VI и VII класове. Пристигналитѣ ученички бидоха настанени по домоветѣ на своитѣ другарки-варненки.

Едно усилено търсение на цилиндри и фракове. Отъ страна на г. министра на общ. сгради, пѣтицата и съобщенията се раздаваха покани на мѣстни висши чиновници и търговци и индустриалци, за да участвуватъ въ празненството по случай откриването на пристанището. Въ поканитѣ се споменуваше, че формата на обѣдното трѣбва да бѣде цилиндъръ и фракъ. Този пунктъ отъ поканата е накарало мнозина отъ каненитѣ да ходятъ по дюгешитѣ, по домоветѣ на свои приятели и познати да търсятъ да купятъ или наематъ цилиндри и фракове за да се явятъ на пристанището въ обѣдното, опрѣдѣлено въ поканата, прѣдполагайки, че не ще бѣдатъ допустнати да присѣствуватъ на молебена, ако не изпълнятъ това важно условие по примѣната. Нѣкои само по единствената причина че не могли да си набавятъ цилиндри и фракове, прѣдпочели да зѣпатъ отвѣтъ между навалницата и послѣ силно се разсѣивали за дѣто не се явили

на молебена съ обикновеното си празнично обѣкло, слѣдъ като узнали, че тамъ присѣствували хора простичко облѣчени и съ сламени шапки на главата. Обаче „бай Ганю“ при вторъ случай не ще тѣ лесно да се измамѣ.

Една умѣстна заповѣдъ. Мѣстното градоначалство е издало една заповѣдъ, съ която забранява на дюканджитѣ — продавачи на бакалски стоки, да изнесатъ стокитѣ си на тротоара прѣдъ дюкандитѣ си. Цѣльта е да не се прѣчи на проходащитѣ при минаването имъ по тротоаритѣ. Това разпорѣждане съдържа едни доста справѣдливи прѣдупрѣждения за нашитѣ бакали, които съ разпостилане на стокитѣ си по тротоаритѣ бѣха станали крайно дотегливи за минавачитѣ. Стига това разпорѣждане да се изпълнява съ нуждната точностъ, а то вѣрваме, ще се намѣрятъ мнозина граждани, които да го оцѣнятъ високо.

Опернитѣ пѣвци г. г. Срѣбрякова, Сафоновъ, Срѣбряковъ и др., които дълго врѣме доставляваха съ своитѣ пѣсни едно рѣдко удоволствие и наслада на Софийската публика, намѣриватъ да посѣтятъ тѣзи дни града ни. Познати сѫ вѣрваме на Варненци отзивитѣ, които се дадоха за тия пѣвци отъ Софийския печатъ, та се надѣмъ, че тѣ нѣма да изпуснатъ рѣдкия случай да посѣтятъ концерта имъ, който ще бѣде даденъ въ Военния клубъ на 24 Май н. г.

Литературно-Музикалната вечеринка дадена на 15 того отъ любители на музиката, за въ полза на библиотеката при мѣстното търговско училище, се изпълни твърдѣ задоволително отъ страна на участвуващитѣ въ нея музиканти и декламатори. Заслужва да отбѣлѣжимъ вѣщото изпълнение на мандолина и китара на нѣколкото музикални парчета отъ младежитѣ г. г. Дюлгеровъ и К. Михайловъ.

Най-чистия и вкусенъ

ОЦЕТЪ

Д-ръ Н. Червешъ Иваловъ

въ Варненски Окрѣтъ се доставя

Бр. Г. Мутафови — Варна.

ВЛАДИМИРЪ ЛАЗАРОВЪ

Подколекторъ

Соф. Гр. Класна Лотария

Извѣстявамъ г. г. класн. си, че по случай отсъствието ми за неопрѣдѣлено врѣме отъ града, билетитѣ си за слѣдующитѣ тиражи на Лотарията ще получаватъ отъ кантората на г-да Станю К. Гешевъ и С-ие — Варна.

ПРИСТИГНАХА
за прицѣждане на вода
най послѣдно изобретение
Добитата вода бива прѣчистена отъ
всѣкакви микроби
Варна
Братия Герчеви
ПРИСТИГНАХА
ЗАВЪДА
ПРИСТИГНАХА
АХАНГИСИ

Дава се подъ наемъ КЪОШКЪ,

находящъ се по Евксиноградското шосе до сапунената фабрика въ мѣстността „Рупи“ състоящъ се отъ 3 стаи, кухня, кладенецъ и градина. За споразумение до притежателката въ Плетачната фабрика А. Пв. Х. Николова.

ПРАЗДНО МѢСТО въ гр. Варна на II-а у-а отъ около 150 — 180 кв. метра на улица „Сливница“ срѣщо „Хаджи Панако“ за Споразумение — Георги Воденичаровъ служащъ въ окр. сѣдѣ.

ПЕЧАТНИЦАТА Войниковъ въ гр. Варна търси двама ученици и единъ машинистъ за американка, срѣщу добро възнаграждение

Никое перо не би било въ състояние да опише силата и напѣрженето на картината. Тукъ вътрѣшнитѣ й достоинства далечъ надминаваха външнитѣ.....

Стоянъ, за което отдавна ламтѣше, прѣмѣтна рѣка прѣзъ шията и като я доближи, паведѣ се и сложи върху пламеннитѣ й устни първата тѣй сладка, тѣй скѣпа и неугнѣнима цѣлувка и се забрави. Рада трѣпна, дойде й да се измъкне, засрами се, но нищо не каза. Като упоена, съ тежка кобилица на рамо, тя почти като пилава вѣрвѣше. Ней й се искаше втора, трѣта, десета — безброй още цѣлувки, но селото бѣ вече наблизо и Стоянъ не посмѣ пакъ.

Много развѣлнувани си отидоха и двамата у дома си. Домашнитѣ вмѣ узнаха, че съ тѣхъ се е изхършило нѣщо, но тѣ дълбоко скриха тайната. Чакъ слѣдъ мѣсецъ се разчу, че Стоянъ люби Рада. Научиха се и родителитѣ имъ, а това

много наскърби и двѣтѣ сѣрдца. Рада никакъ й се не караха, напротивъ бѣднитѣ й родители се зарадваха, тѣй като Стоенчо минаваше за чорбаджийски синъ въ селото. Ала, колкото за младия момѣкъ, неговитѣ родители се възмутиха отъ постѣпката му и всячески се стараеха да го разлѣчатъ отъ бѣдната му, но мила Рада. Ала любиянитѣ човѣкъ не се спираше прѣдъ нищо: „Нея, та нея“ — бѣше девизътъ му и все по-горѣщо залюбваше Рада. Тя станъ за него пѣщо, безъ което той не може. Всѣка сутринъ, имаха тѣ срѣща било на извора, било на кладенеца. Много пѣти Радина китка е крияла момкова грѣдъ, много пѣти е игралъ той съ нейна китка на хорото до нея. Всички момци завиждаха, че бѣла Рада Стоенчу се падна, а най-много ги бѣ гнѣвъ Стоенчови родители, а особено старата му майка. Но Стоенчо си е все Стоенчо, всѣ Рада, та Рада иска човѣкътъ.

И пикой не можа да имъ раздѣли срастналитѣ вече едно о друго сѣрдца. Усилията на всички излѣвоха суетни и всички си отзеха. Даже и Стоенчови родители се примираха, даже и противната му майка миряса. Сѣкашъ друга бѣше станала, сѣкашъ пѣщо я омагѣоса.

И двѣтѣ сѣрдца усѣтиха свобода, едвамъ сега се видѣха съвсѣмъ свободни и щастливи. Тѣхната любовъ се прѣобърпа на блаженство, земята на небе, селото — рай.... И знаеха си вѣче тѣ, че до край ще си сѣ тѣй наедно, ще дѣлятъ радости и скърби, ще се борятъ съ черниитѣ трудъ, ще си помагатъ въ злочестина и ще минатъ живота нераздѣлни....

Не по малко се зближиха слѣдъ това и родителитѣ имъ. Тѣ станаха вече свои и рѣшиха да си сбератъ на едно чадата подъ божие благоволение. Всѣки празникъ, всѣка недѣля тѣ си ходѣха на гости, гдѣто разговоритѣ бѣха за Рада и Стоенча.

Но нали Стоенчо бѣ взетъ зани войникъ и слѣдъ мѣсецъ, два, трѣбваше да стѣпи въ редовѣтъ на войската и да брани своята татковина! Знаеше си той това, знаеше го и клетата Рада и трѣнки ги побиваха, като си спомнѣха това проклето врѣме, когато ще трѣбва да се раздѣлятъ единъ отъ други, Стоенчо да отиде въ чуждия градъ, а Рада сама да остане и три години да жали за него мъчително!

Не, тѣхната любовъ бѣше вѣрна, Стоенчо не иска да я остави току тѣй, той се боеше отъ пѣщо! Тежки прѣдчувствия морѣха сѣрдцата и на двамата при всѣки разговоръ, отъносително раздѣлата.

— Не, Радо, — думаше той насълзѣтъ — не... азъ се боя за тебе, азъ не те оставямъ тѣй!.. той бѣ готовъ да заплаче, но се сдържа.

— Защо, Стоене, отъ що се боишъ за мене — не ме ли вѣрвашъ? ... почти плачевно рѣче тя.

Слѣдва.

ЕТО ЩАСТЛИВАТА КОЛЕКТУРА!

Изважиямъ на Почитаемата публика, че при тегленено на II класъ отъ I-та Софийска Градска Класна Лотария, колектурата ми спечели ПЛАТ-ГЛАВНАТА печалба 20000 лева златни подъ № 32661. Имайки прѣдъ видъ щастливия шансъ на Колектурата ми, прѣпорѣчвамъ на господа желающитѣ се да побързатъ за опитването на щастieto си при мене.

Съ почитание: С. КАПРИЕЛИЯНЪ — Варна.

Варненско Командантско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 131

Обявява се на интересующитѣ се, че на 15-й Юний т. г., въ 8^{1/2} часа прѣдъ пладнѣ, въ помещението на Варненското Командантско Управление ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция за доставката на сѣното за частитѣ отъ гарнизона за време отъ 1-й Августъ т. г. до 1 Августъ идущата 1907 година

Конкурентитѣ, които желаятъ до взематъ участие въ търга, трѣбва да се съобразяватъ напълно съ закона за общественитѣ прѣдприятия, обявенъ въ брой 29 на държавния вѣстникъ т. г. и съ поемнитѣ условия за доставяне въ войската подоволственни и др. прѣдмети, издани 1905 година.

Приблизителното количество на необходимото сѣно е около 60000 килограма; стойността на прѣдприятието възлиза приблизително на 4800 лева, а залогъ за правоучастие въ търга е 240 лева.

Прѣдложенията ще се приематъ до 11 часа прѣдъ пладнѣ същия день, гр. Варна, 15 Май 1906 година.

Отъ Командантското Управление.

Пнете само Минералната вода

Krondorf,

КОЯТО ПО ИЗБОБИЕТО НА ВЪГЛЕННАТА КИСЕЛИНА НАДМЪНАВА ВСИЧКИТѢ ДО СЕГА ПУМАЩИ ВОДИ ЗА МАСИ ДѢЙСТВУВА АСХЛАДИТЕЛНО, а особено е ползовита за всички, които срадатъ отъ стомашни болѣсти.

Намира се за проданъ въ Дрогерията на

Рафаелъ Камхи.

Пристигнаха разни минерални води.

ВАЖНО ЗА ВСИЧКИ БАКАЛИ ТУКЪ И ВЪ ПРОВИНЦИЯТА.

Бързамъ съ настоящето да съобща на почитаемиитѣ ми клиенти въ гр. Балчикъ, също и на варненскитѣ гражданки и граждани, че дюгения съ колониални стоки въ гр. Балчикъ напустнахъ и се **ПРѢМѢСТИХЪ** въ гр. **ВАРНА**, къдѣто наехъ всецѣло дюгения на брата ми **ИВ. ДЕМИРОВЪ**, ул. „Малка Търговска, до кавака, като го снабдихъ съ едно голѣмо количество колониални стоки, за което съобщавамъ за знание на всички мои клиенти, а така също и на ония отъ брата ми **ИВ. Демировъ**, че всички стоки находящи се въ дюгения ми ще продавамъ съ най-износни цѣни, нетърпящи никаква конкуренция.

Също почнахъ да доставямъ въ голѣмо количество каменна солъ, тушишка бѣла мѣна (сита) Батумски газъ, който продавамъ извънредно съ намалени цѣни.

Прочие, възползвайте се отъ случая,

Съ почитание: **ДИМО Г. ДЕМИРОВЪ**

Извѣстие за дамйтѣ

Освѣнъ познатитѣ до сега галантарейни артикули, отъ 15 Мартъ пататакъ въвеждаме продажбата и на всекакви видове гарнитури за рокли кордели, шивици, понжета, мусулини, коприни ибришими, калбета, връзки, колани, роклички за дѣца и въобще всекакви видове дамски новости, като ще се стараемъ всекога купувачитѣ да оставатъ благодарни както отъ стоката, тъй и отъ цѣната **БРАТИЯ ГЕРЧЕВИ.**

Имаме постоянно въ депозитъ въ достатъчно количество

РУСКИ МИНЕРАЛНИ МАШИНИИ МАСЛА

отъ всеизвѣстната фирма „ШИБАЕВЪ“

и първокачественни осенови **ОВОДИ** (дървени за коля),

и всекакви други руски стоки

СЪРНА КИСЛОТА

— свободна отъ арсеникъ и пр. —

ДОСТАВЯМЕ ПО ПОРЪЧКА БЪРЗО И ТОЧНО.

Цѣни съвършено износни, ползуваме се само отъ една комисиона и искаме да докажемъ че рускиятъ стоки не сѣ скъпи за България.

По прѣдставителство за Варнен. Окръгъ, продаваме всекакви **Земледѣлчески машини** отъ най-модерна направа Английски, Германски, Америкашки и Руски: плугове всекакви жетварки вършачки за ржа и съ коне, триори най послѣдни ярмомѣлки, мисиротрошачки, даращи, воденици, воденични камъни, лакомобили и проч.

ОБЯВЛЕНИЕ

Квартирното бюро Н. Кириловъ С. е, явява за знание на интересующитѣ се, че при него се намиратъ за продажба разни недвижими имоти: къщи, дюгени и пр.

Умоляватъ се желающитѣ да отдадатъ подъ наемъ или продадатъ имотитѣ си, както и ония било въ наемъ или да покупятъ, какъвъ и да билъ недвижимъ имотъ, да заявятъ въ бюрото находяще се въ ул. малка „Прѣславска“, сръщу Обущар. Акц. Д-во „Трудъ“.

ПРОДАВА СЕ една машина за шевъ Сингеръ на крака малко употребявана.

За споразумение чрѣзъ прѣдставителя на I-ва Българска Парна Бояджийска Фабрика Варнен. Клонъ Матей Недковъ — Варна.

ТЪРСИ СЕ за купуване една къща

съ 3 — 4 стаи, мутфакъ и други принадлежности. За споразумение до съдържателя на хотелъ „В. Търново“;

Хигиена на косата

Водата „La baillaoule“, е най сигурно сръдство противъ пръхутъ и падание на косата. Приготвяваме отъ вещества припознати отъ авторитетни химици. Тя прѣдставлява могъщо сръдство за освѣжаванieto и възобновяването на комисарната система.

Тя е течностъ, която прѣчи за паданието на косата, най сигурно сръдство противъ прѣфута и най добъръ и силенъ анцисеинимъ. Съобратно съ вкусовѣтѣ на желающитѣ да ги употребяватъ, бива приготвявана съ парфюмъ безъ парфюмъ или пъкъ въз основа на чистъ хигиениченъ петролъ и се продава въ бръснарницата на **Левонъ Календжиянъ.**

Търси се слугиня за едно порадично семейство, сръщу добро възнаграждение Справка Редакцията „Свободенъ Гласъ“.

Печат. на Д. Тодоровъ и С-ие